

EPÍLEG

Àngel Surroca Surroca

579

Aquest inesperat, impactant i misteriós final, amb en Pere Mir, el meu segon pare, no l'havia pogut imaginar mai, però, de cop, s'ha fet realitat. Como si hagués portat una bena als ulls durant tota una vida amb ell i, de sobte, es fa la llum, una llum enlluernadora que em deixa quasi cec.

El llibre, el vaig començar el 2017, després de la mort d'en Pere, amb una gran il·lusió, il·lusió que no he perdut, gràcies a vosaltres, les persones que va treballar dia a dia, any rere any a Derivados, però amb un final molt diferent del que tenia previst a l'inici.

El que és important és explicar al món el que vam fer i com ho vam fer i que sigui un referent per a les futures generacions, amb totes les llums i ombres.

En Francesc Cabana i Vancells, economista, estudiós de l'empresa familiar a Catalunya, té una opinió molt clara d'aquestes empreses.

L'empresa familiar en general, hi ha excepcions notables, no és capaç de tenir continuïtat generacional i en aquest cas, el Grup Derivados Forestales, tenint totes les oportunitats del món a la mà per convertir-se en una vertadera multinacional catalana, s'ha afegit a la tradició, i no a l'excepció.

Les ambicions personals sempre acaben posant-se per sobre i per davant dels interessos col·lectius i de país.

Una vegada més la miopia empresarial, l'enveja, la vanitat i l'egoisme personal han triomfat. El notari Xavier Roca em va dir, setmanes després de la mort de Pere Mir i ja coneixent ell les seves últimes voluntats:

«Els rics fan coses estranyes.»